

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Anders Samuelsen, sidste spørgsmål.

Anders Samuelsen (RV):

Det er bare rart nok at få rensset tallene, så vi har nettotallene, for hvor langt skal vi egentlig gå tilbage? Altså hvad er effekten af, at vi kom med i EU? Skal vi også regne det ind og så samle op og sige, at i alt har vi denne store effekt, og det har De Konservative taget et medansvar for? Nettoeffekten er det, der er interessant, og nettoeffekten for beskæftigelsen er de 6.000.

Og jeg roste faktisk regeringen for, at man gør noget, for man har jo et kæmpe hul, man skal have lappet, nemlig en stigning i ledigheden på 50.000. Så er det fint nok, at man kommer her og leverer 6.000. Det er da et skridt i den rigtige retning. Men det, der egentlig var mit spørgsmål, er: Er ministeren tilfreds med det her?

Jeg vil da godt anerkende det og synes, at det er fornemt, at man nu for alvor begynder at fokusere på skattepolitikken som et redskab, der kan gøre en forskel. Men igen, 6.000, er det tilfredsstillende, eller hvad for en smiley vil ministeren egentlig give for det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Anders Samuelsen, at hr. Anders Samuelsen jo er fuldstændig talblind. Det kunne være rart, hvis hr. Anders Samuelsen ville slå op på side 19 i bilagstabellerne og se, at der står 6.000, 6.000 og 10.000.

Så blev der spurgt, om ministeren er tilfreds med det oplæg. Jeg vil sige, at jeg er meget tilfreds med det oplæg, der ligger her, fordi det omfatter så stor en buket af ting for at skubbe det opsving, vi har, i gang.

Hertil kommer, at hr. Anders Samuelsen nu siger, at det er godt, at der bliver sat fokus på skatten. Det kan hr. Anders Samuelsen så prøve at sprede i de kredse, hvor han bevæger sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er spørgsmålene til økonomi- og erhvervsministeren afsluttet, og vi går videre til finansministeren. Det bliver hr. Nicolai Wammen som den første, værsgo.

Spm. nr. US 91

Nicolai Wammen (S):

Mens denne regering har siddet, har vi set, at der er gået 50.000 job tabt. Hver dag er der ca. 50 mennesker, der har mistet deres arbejde, og vi ligger helt i bund i forhold til de øvrige EU-lande, når det gælder om at bekæmpe arbejdsløsheden. Derfor var vi også meget overraskede over, at regeringen ikke ville erkende problemet i tirsdags. Her afviste man, at der var behov for nye tiltag. Alt var på skinner; det gik derudad.

Til gengæld blev man meget positivt overrasket her til morgen, da man fandt ud af, at regeringen i løbet af bare en uge havde lavet en kowending. Så håbede man også, at det var en god vending.

Men det, vi så har set i løbet af i dag, er, at man vil bruge det middel, som allerede har vist sig ikke at virke, nemlig skattelettelserne. Man vil fremrykke dem; man vil prøve at se, om det ikke kan sætte gang i økonomien, selv om det er et af de allermost usikre kort, der kan spilles.

Derfor vil jeg bare spørge finansministeren: Hvorfor bliver regeringen ved med at bruge et instrument, som har vist sig ikke at virke, frem for at tage fat på de ting, der kan have en effekt, som Socialdemokratiet har foreslået, med målrettede investeringer, der kan skaffe folk i arbejde ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja, tak.

Nicolai Wammen (S):

... så vi ikke ender med et nettoresultat ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det finansministeren.

Nicolai Wammen (S):

... på kun 6.000?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er helt klar over, at hr. Nicolai Wammen ikke bryder sig om skattelettelser. Det er sådan set forskellen. Op gennem 1990'erne steg, når vi indregner omlægningen fra direkte til indirekte skatter, skattetrykket med omkring 4 procentpoint af BNP.

Se, den virkning, der er indregnet her i beskæftigelsen, er jo nøje baseret på, hvor stor en forventet forbrugskvote der er i de ekstra likvide midler i husholdningerne. Vi synes i virkelighe-